

200703415/1.

Datum uitspraak: 25 juli 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 06/32072 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Maastricht, van 26 april 2007 in het
geding tussen:

appellant

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 2 juni 2006 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie een aanvraag van appellant om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 26 april 2007, verzonden op 27 april 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Maastricht, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 15 mei 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 4 juni 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. C.H.M. van Altena, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. S.P.M. Zwinkels, ambtenaar van Staat.

w.g. Van Altena
Lid van de enkelvoudige kamer

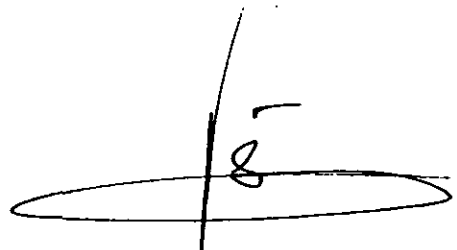
w.g. Zwinkels
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 25 juli 2007

309-501.

Verzonden: 25 juli 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

RECHTBANK 's-Gravenhage, zittinghoudende te MAASTRICHT

Reg.nr: AWB 06/32072 BEPTDN

 UITSPRAAK van de enkelvoudige kamer voor vreemdelingenzaken in het geding tussen

eiser,

en

de Staatssecretaris van Justitie, verweerder.

Datum bestreden besluit: 2 juni 2006.

Kenmerk: 0405-29-0003.

V-nummer:

Behandeling ter zitting: 2 april 2007.

I. PROCESVERLOOP

In deze uitspraak wordt onder verweerder tevens verstaan de rechtsvoorgangers van de Staatssecretaris van Justitie, als het bevoegde bestuursorgaan in procedures als de onderhavige.

Bij het in de aanhef van deze uitspraak genoemde besluit heeft verweerder de aanvraag van eiser om een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd in de zin van artikel 28 van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw 2000) afgewezen.

Tegen dit besluit is namens eiser op 3 juli 2006, aangevuld bij brieven van 28 juli 2006 en 23 maart 2007, beroep ingevolge de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb) ingesteld bij deze rechtbank.

Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken ingezonden en in zijn verweerschrift geconcludeerd tot ongegrondverklaring van het beroep.

Het beroep is behandeld ter zitting van deze rechtbank op 2 april 2007, alwaar eiser in persoon is verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde mr. L.J. Blijdorp, advocaat te Culemborg.

Verweerder heeft zich ter zitting doen vertegenwoordigen door mr. J.C.O. Stiphout, ambtenaar in dienst van het Ministerie van Justitie. Tevens was aanwezig L. Nizova als tolk.

II. OVERWEGINGEN

Eiser, die afkomstig is uit Azerbeidzjan, is op 6 januari 2001 lid geworden van de Azerbeidzjaanse Democratische Partij (hierna: ADP). Eiser bracht jongeren op de hoogte van bijeenkomsten en lezingen en stimuleerde hen om die bij te wonen. Eisers broer was twee jaar eerder al lid geworden en was ook actief voor de partij. In november 2001 was er een demonstratie tegen de regering, met name de president, maar ook het kiescomité, bij welke gelegenheid eisers broer is gearresteerd. Aanvankelijk wist eiser niet waar zijn broer gevangen zat, maar naderhand hoorde hij dat hij in [ ] in gevangenis nummer [ ] vast zat. Tegen betaling van een bewaker werd eiser bij zijn broer toegelaten. Eiser bezocht zijn broer 1 à 2 keer per week. Aangezien eisers broer werd gemarteld en illegaal vast zat heeft eiser geklaagd bij de rechtbank. Eiser werd echter niet geloofd en uiteindelijk weggestuurd. Op 23 mei 2002 is eisers broer overleden. Eiser beschikt over een verklaring van een arts waaruit blijkt dat eisers broer is bezweken aan zijn verwondingen tengevolge van

K.B.

inartellingen. Drie dagen later was er weer een demonstratie en werd eiser zelf gearresteerd. Hij werd naar dezelfde gevangenis gebracht als zijn broer destijds en ook hij werd geslagen en gemarteld. Eiser heeft in de gevangenis geelzucht gekregen en kon maar mondjasmaat aan medicatie komen. Na zes maanden in de gevangenis te hebben verbleven, is hij uiteindelijk voor zijn ouderlijke woning op straat gegooid. Vervolgens heeft eiser drie weken in een ziekenhuis moeten doorbrengen.

Op 21 januari 2003 werd eiser, eenmaal thuis, weer gearresteerd. Hij werd naar een gevangenis gebracht waar meerdere ADP-leden vast zaten. Na 12 dagen kwam eiser vrij. Op 24 maart 2003 werd eiser wederom thuis gearresteerd. Nu zat hij alleen vast en kwam na 7 dagen weer vrij. Op 18 augustus 2003 bij gelegenheid van het 7^e congres van de ADP werd eiser aangewezen als waarnemer van de te houden presidentsverkiezingen op 15 oktober 2003. Op die dag heeft eiser geconstateerd dat er is gesjoemeld met het uitbrengen van de stemmen. Nadat hij hierover internationale waarnemers heeft proberen aan te spreken is hij 's avonds in zijn woning mishandeld. Tevens is het huis grondig doorzocht en zijn allerlei documenten meegenomen. Eiser is door een rechtbank tot 12 dagen celstraf veroordeeld, maar zat uiteindelijk 15 dagen vast. Na zijn thuiskomst werd eiser op 2 november 2003 samen met zijn moeder opgepakt en meegenomen waarna zij beiden werden mishandeld. Omdat zijn moeder werd mishandeld heeft eiser gezegd wat men wilde horen, namelijk dat hij met zijn activiteiten zou stoppen. Vervolgens zijn zij vrijgelaten en zijn ze ondergedoken. Eiser had op zijn onderduikadres contact met zijn vriend die hem eten heeft gebracht en voorbereidingen voor zijn vlucht heeft getroffen. Op 28 mei 2004 is eiser in Nederland aangekomen en op 21 juni van dat jaar heeft hij een asielaanvraag gedaan.

Eiser heeft diverse documenten overgelegd met betrekking tot zijn asielverzoek: een in originali voorlopig identiteitsbewijs met nummer AZ 625694, een in originali oproep van de politie daterende 4 november 2004, een in kopie overgelegde vonnis van de rechtbank met nummer 8-211/2003, een in originali overgelegde lidmaatschapspas van de 'Azerbaidjan Democratic Party' met nummer Az BNR 043, een kopie van een lidmaatschapskaart met nummer 10/6 van verkiezingskantoor nummer 38 en een kopie van een document van het sanatorium Ag Ciyar Xastaliklari.

Verweerder heeft eisers asielaanvraag op grond van artikel 31, eerste lid, in verbanding met het tweede lid, aanhef en onder e, f en k, van de Vw 2000 afgewezen. Verweerder stelt zich op het standpunt dat het asielrelaas ongeloofwaardig is. Ter ondersteuning van zijn standpunt verwijst verweerder naar de zich onder de gedingstukken bevindende uitkomsten van een Individueel Ambtsbericht (hierna: IAB) van 26 april 2005 en een aanvulling daarop van 13 december 2005.

Namens eiser is in beroep aangevoerd dat eiser wel degelijk politiek actief is geweest en volledig te goeder trouw documenten heeft overgelegd. Eiser betwist de uitkomsten van het IAB. Hij persisteert bij het opgeven adres, ter ondersteuning waarvan een verklaring wordt overgelegd. Bovendien is onduidelijk hoe iemand een originele lidmaatschapskaart van de ADP kan hebben zonder daar lid van te zijn. Voorts is onbegrijpelijk dat het lidmaatschap van eisers broer en diens dood niet zijn onderzocht. Tenslotte bevreemdt het dat het Ministerie van Buitenlandse Zaken aanvankelijk kennelijk overeenkomstig een afspraak geen onderzoek zou doen naar eiser bij de autoriteiten, maar dat blijkens de aanvulling op het IAB wel heeft gedaan. Gelet hierop heeft verweerder bij zijn besluitvorming het zorgvuldigheidsbeginsel en het motiveringsvereiste geschonden. Eiser heeft de onderliggende stukken opgevraagd die aan het IAB ten grondslag liggen bij het Ministerie van Buitenlandse Zaken. Hij is echter van mening dat deze stukken niet leesbaar zijn en niet kenbaar zijn. Tegen de niet-openbaarmaking van de bedoelde gegevens in het kader van de Wet openbaarheid van bestuur heeft eiser bezwaar aangetekend bij het Ministerie van Buitenlandse Zaken. Dit bezwaar is ongegrond verklaard, tegen welk besluit eiser thans beroep heeft aangetekend. Eiser verzoekt de rechtbank om, ingevolge artikel 8:29, vierde lid, van de Awb, de stukken zelf op te vragen bij het Ministerie van Buitenlandse Zaken.

De rechtbank overweegt als volgt.

De rechtbank stelt voorop in hetgeen namens eiser is aangevoerd geen aanleiding te zien om ingevolge artikel 8.29, vierde lid, van de Awb, de onderliggende documenten van het IAB op te vragen bij het Ministerie van Buitenlandse Zaken.

Voorts overweegt de rechtbank als volgt.

Ingevolge artikel 31, eerste lid, van de Vw 2000 wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, als bedoeld in artikel 28 van die wet, afgewezen, indien de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zichzelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen. Het is derhalve aan de vreemdeling om de door hem aan zijn aanvraag ten grondslag gelegde feiten en omstandigheden tegenover verweerder aannemelijk te maken.

Ingevolge artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000 wordt bij het onderzoek naar de aanvraag om een verblijfsvergunning asiel mede betrokken dat de vreemdeling ter staving van zijn aanvraag geen reis- of identiteitspapieren dan wel andere bescheiden kan overleggen die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van zijn aanvraag, tenzij de vreemdeling aannemelijk kan maken dat het ontbreken van deze bescheiden niet aan hem is toe te rekenen.

Zoals de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State heeft overwogen (onder meer in haar uitspraak van 27 januari 2003, JV 2003/103), behoort de beoordeling van de geloofwaardigheid van de door de vreemdeling in zijn asielrelaas naar voren gebrachte feiten tot de verantwoordelijkheid van verweerder en kan die beoordeling slechts terughoudend door de rechter worden getoetst.

Als zich de omstandigheid voordoet, als bedoeld in artikel 31, tweede lid, onder f, van de Vw 2000, mogen ingevolge artikel 31 van de Vw 2000, mede gelet op de geschiedenis van de totstandkoming van die bepaling (Memorie van Toelichting, Kamerstukken II 1998-1999, 28 732, p. 40/41) en volgens de ter uitvoering daarvan vastgestelde beleidsregels, in het relaas van de vreemdeling om het geloofwaardig te achten geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen; van het asielrelaas moet dan een positieve overtuigingskracht uitgaan.

In het bestreden besluit is uiteen gezet dat eiser ter staving van zijn aanvraag geen bescheiden die voor de beoordeling van zijn aanvraag noodzakelijk zijn heeft overgelegd.

Er is geen grond voor het oordeel dat verweerder het ontbreken van die documenten en bescheiden niet aan eiser heeft mogen toerekenen. Blijkens het IAB zijn de overgelegde documenten, afgezien van de lidmaatschapskaart van de ADP, namelijk vals bevonden. De rechtbank heeft geen grond om niet van dit IAB uit te gaan, dat een deskundigenbericht is. Een dergelijke grond is immers eerst aanwezig indien concrete aanknopingspunten bestaan voor twijfel aan de juistheid of volledigheid van het ambtsbericht. Daarvan is de rechtbank in het onderhavige geval niet kunnen blijken. Verweerder heeft zich derhalve op het standpunt mogen stellen dat eiser aldus afbreuk heeft gedaan aan de in beginsel aanwezige bereidheid om zijn relaas, voor zover consistent en niet onaannemelijk, voor waar te houden.

Evenmin is er grond is om te oordelen dat verweerder niet in redelijkheid tot het oordeel heeft kunnen komen dat het asielrelaas van eiser de in het licht daarvan vereiste positieve overtuigingskracht mist en derhalve ongeloofwaardig is. Daarbij is in aanmerking genomen dat verweerder zich heeft gebaseerd op de uitkomsten van het IAB, waaruit onder meer blijkt dat eiser door zijn bureu niet is herkend van een foto noch op naam als (voormalig) bewoner van de flat. Tevens is naar voren gekomen dat de door eiser opgegeven flat in het eerste gebouw aan de , nummer niet bestaat en nimmer heeft bestaan. Het appartementencomplex telt volgens het IAB 18 appartementen. De door eiser in kopie

overgelegde ongedateerde verklaring van de woningbouwvereniging kan hieraan niet afdoen nu dit document niet op authenticiteit kan worden beoordeeld. Verweerder heeft verder in het bestreden besluit niet betwist dat eiser actief lid was van de ADP. Alleen stelt verweerder zich op het standpunt dat, gelet op de uitkomsten van het IAB, er overigens alle reden is te twifelen aan de hierdoor ondervonden problemen. In hetgeen eiser ter zake heeft aangevoerd ziet de rechtbank geen grond voor het oordeel dat verweerder zich niet in redelijkheid op dit standpunt heeft kunnen stellen. Tenslotte heeft verweerder bij zijn besluitvorming meegewogen dat eisers naam niet voorkomt op de lijst van personen die in Azerbeidzjan gezocht worden ter zake van strafbare feiten.

Hetgeen hiervoor is overwogen leidt de rechtbank tot de slotsom dat het beroep ongegrond is.

Mitsdien wordt, mede gelet op artikel 8:70 van de Awb, beslist als volgt.

eg.nr: AWB 06/32072

pag 5 van 5

II. BESLISSING

De rechtbank:

verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gedaan door mr. M. Hillen als rechter in tegenwoordigheid van mr. A.J.H. Bosgoed als griffier en uitgesproken in het openbaar op

26 APR 2007

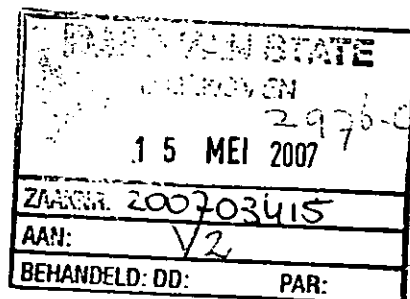
w.g. A. Bosgoed

w.g. M. Hillen

Voor eensluidend afschrift:
De wnd. griffier.Verzonden op: **27 APR 2007**

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. De termijn voor het instellen van het hoger beroep bedraagt vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak. Ingevolge artikel 85 van de Vw 2000 dient het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. In artikel 8:5 van de Awb is onder meer bepaald dat bij het beroepschrift een afschrift van de uitspraak moet worden overgelegd. Artikel 8:6 van de Awb is niet van toepassing.

Indien hoger beroep is ingesteld kan ingevolge het bepaalde in artikel 88 van de Vw 2000 juncto artikel 8:81 van de Awb de Voorzitter van de Afdeling bestuursrechtspraak op verzoek een voorlopige voorziening treffen indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.

**Blijdorp & Van der Kroon
Advocaten**

Mr drs. L. J. Blijdenrp
Mr W. J. van der Kroon
advocaten en procureurs

Bezoekadres:
Slootsteep 12
Culemborg

Postbus 114
6100 AC Culemborg

T (0345) 535358
F (0345) 534350

Raad van State
Afdeling Bestuursrechtspraak
Hoger beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC DEN HAAG

NY 070-365 1380

Culemborg, 15 mei 2007

APPELSCHRIFT / HOGER BEROEP SCHRIFT

Betreft:
Nationaliteit: staatloos uit Azerbeidzjan
C/RV:
Rechtbanknr: 06/32072

Geeft verbodig te kennen,

geboren en staatlöns, afkomstig uit Azerbeidzjan,
verder te noemen appellant, verblijvende in AZC Grave.
te dezer zake woonplaats kiezende te Culemborg aan de Slotstraat 13 (postbus 114, 4100 AC)
ten kantore van zijn advocaat en gemachtigde mr drs L.J. Blijdorp die in deze als advocaat en
procureur optreedt en die tot het indienen van het onderhavige hoger beroep bepaaldelijk
gevolmachtigd is door appellant, zulks met het recht van substitutie.

Appellant stelt hierbij en middels dit schrijven hoger beroep in tegen de in kopie bijgesloten uitspraak van de rechtbank Den Haag zittingsplaats Maastricht (rolnr 06/32072), gedateerd 26 april 2007 / verzonden 27 april 2007 waarbij het asielberoep van appellant door de rechtbank Arnhem ongegrond werd verklaard.

Dit hoger beroep richt zich tegen de ongegrondverklaring van het beroep van appellant door de rechtbank.

Dit appèlschrift berust op de volgende grieven:

-2-

Grief I:

Ten onrechte overweegt de rechtbank in voornoemde uitspraak als volgt:

"er is geen grond voor het oordeel dat verweerder het ontbreken van die documenten niet aan eiser heeft mogen toerekenen. Blijkens het IAB zijn de overgelegde documenten, afgezien van de lidmaatschapskaart van de ADP, namelijk vals bevonden. De rechtbank heeft geen grond om niet van dit IAB uit te gaan, dat een deskundigenbericht is. Een dergelijke grond is immers eerst aanwezig indien concrete aanknopingspunten bestaan voor twijfel aan de juistheid of de volledigheid van het ambtsbericht. Daarvan is de rechtbank in het onderhavige geval niet kunnen blijken. Verweerder heeft zich derhalve terecht op het standpunt mogen stellen dat eiser aldus afbreuk heeft gedaan aan de in beginsel aanwezige herleidbaarheid om zijn relaas, voor zover consistent en niet onaannemelijk, voor waar te houden".

Toelichting:

Ten onrechte overweegt de rechtbank in eerder genoemde passage en in de overgelegde uitspraak, dat aan de door cliënt overgelegde documenten geen waarde mag worden gehecht.

Cliënt heeft in de zienswijze en in beroep inhoudelijk gereageerd op het IAB. De argumenten van cliënt zijn in dat verband niet aan te merken geweest als enkele op- of aanmerkingen. Cliënt heeft gemotiveerd de beweerde conclusies uit het IAB weerlegd. Ter voorkoming van herhaling verwijst cliënt op deze plaats opnieuw naar de inhoud van de zienswijze, de inhoud van de gronden van beroep alsmede op hetgeen door en namen cliënt ter zitting in Maastricht naar voren is gebracht, in reactie op de inhoud van de overwegingen van het IAB.

In het bijzonder wijst cliënt op de inhoud van de gronden van beroep van 23 maart 2007, zoals ingediend bij de rechtbank Maastricht. Als bijlage bij die gronden is gevoegd, de brief van Buitenlandse Zaken zoals opgevraagd in een WOB-verzoek door cliënt.

Cliënt wijst daarbij in het bijzonder op de beantwoording onder vraag 4 (de pagina's van de WOB stukken zijn helaas niet genummerd). Onder vraag 4 wordt aangegeven: "de informatie op dit punt is niet eenduidig".

Éénzijdig is aangenomen door en vanuit de ADP dat cliënt wel een authentieke lidmaatschapskaart heeft overgelegd. De ADP kan niet zeggen op welke wijze en onder welke omstandigheden die kaart is afgegeven.

Anderzijds (onder B) geeft de kennelijk andere informant de volgende berichten over cliënt:

- cliënt is herkend van de foto,
- hij is een bekend lid van de ADP;
- cliënt is bekend van demonstraties;
- de foto van cliënt is verschenen in de partijkrant van de ADP.

-3-

Met andere woorden: de eigen informatie van Buitenlandse Zaken is volstrekt tegenstrijdig en daarmee op dit moment onvoldoende duidelijk om tot een afwijzing van de aanvraag te komen.

Immers, het is de bron van Buitenlandse Zaken zelf, die bevestigt dat cliënt een zeer actief lid is geweest van de ADP, dat hij meedeelde aan demonstraties en zelfs dat zijn foto werd gepubliceerd in de krant.

Verweerder had niet zonder nadere bevraging gebruik mogen en kunnen maken van dit IAB. Dit ook te meer, nu cliënt zelf al op enig moment de onderliggende stukken bij Buitenlandse Zaken heeft opgevraagd en heeft overgelegd. Naar de mening van cliënt had het in feite op de weg van verweerder gelegen om ervoor te zorgen dat alle relevante bijbehorende en onderliggende stukken die ten grondslag liggen aan dit besluit zouden zijn bijgevoegd, maar dat is natuurlijk weer niet gebeurd. Thans heeft cliënt in ieder geval wel de stukken opgevraagd.

Cliënt heeft ook de rechtbank in beroep verzocht om een 8:29 Awb onderzoek te doen plaatsvinden.

Naar de mening van cliënt kan de beoordeling van een beroep als het onderhavige niet op de juiste en voldoende zorgvuldige manier plaatsvinden indien de rechtbank uitspraak doet zonder kennisname van de stukken in het kader van de 8:29 procedure.

De rechtbank had een dergelijk onderzoek in dit geval niet mogen overslaan.

Cliënt verzoekt Uw Afdeling in ieder geval in de beoordeling van dit hoger beroep, alsnog zelf een 8:29 te doen plaatsvinden en de onderliggende stukken op te vragen.

In ieder geval heeft de rechtbank ten onrechte overwogen dat verweerder zich terecht op het standpunt zou hebben gesteld dat cliënt afbreuk heeft gedaan aan de in beginsel aanwezige bereidheid om het relaas voor waar te houden.

Sterker nog, het relaas van cliënt wordt juist ondersteund door de eerder genoemde resultaten van het IAB. Tevens door en vanwege de overgelegde ADP lidmaatschapskaart die echt en authentiek is bevonden.

Nu aangenomen kan worden dat cliënt wel degelijk geloofwaardig heeft verklaard omtrent zijn betrokkenheid en zijn activiteiten voor de ADP, is er geen reden om op voorhand aan te nemen dat de door hem genoemde problemen niet aan de orde zouden zijn.

Cliënt vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag althans in de zin van 29 lid 1 sub b / 3 EVRM althans in de zin van 29 lid 1 sub c.

-4-

Grief 2:

Ten onrechte overweegt de rechtbank als volgt:

"Evenmin is er grond om te oordelen dat verweerder niet in redelijkheid tot het oordeel heeft kunnen komen dat het asielrelaas van eiser de in het licht daarvan vereiste positieve overtuigingskracht mist en derhalve ongeloofwaardig is"

Toelichting:

Mede onder verwijzing naar en in aansluiting op hetgeen reeds onder grief 1 naar voren is gebracht, is cliënt van mening dat de rechtbank op deze plaats ten onrechte stelt dat sprake is van een onvoldoende positieve overtuigingskracht.

De vraag naar overtuigingskracht wordt normaliter pas beoordeeld na de eerste beoordeling van de meer algemene elementen van geloofwaardigheid.

In dit concrete geval zijn die (meer algemene) elementen van geloofwaardigheid vooral vervat in de uitkomsten van het IAB.

Aangegeven is reeds dat die uitkomsten niet eenduidig zijn, en bovendien tot op heden in ieder geval niet tegen cliënt spreken.

Gezien het vorenstaande is er geen enkele grond of aanleiding om aan te nemen dat het relaas van cliënt een positieve overtuigingskracht ontbeert.

CONCLUSIE

Reden waarom appellant/cliënt U. Edelachtbaar College, verzoekt:

- dit hoger beroep gegrond te verklaren;
- de bestreden uitspraak van de rechtbank te vernietigen, en het beroep alsnog gegrond te verklaren,
- althans:
- de bestreden uitspraak te vernietigen en het beroep terug te verwijzen naar de rechtbank;
- Verweerder te veroordelen in de proceskosten.

Hoogachtend,
Uw dw.,

Ed. Blijdorp.